

Naročnina: doma na skilpni naslov mesečno 2 D., na posameznoga 2 Din. 50 par.

V inozemstvo mesečno 6 Din. Z M. Listom, M. Ogracekom i kalendarom letno 100 Din.

Plačati se mora bar mesečno naprej.

Štev. položnice 11806.

Rokopisi se ne vračajo.

NOVINE SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v D. Lendavi hš. 67, uprava v Črensovcih, Slov. Krajina.

Cena oglasov: cela stran 800 Din., pol strani 400 Din. i tak niže. „Poslano“ i med tekstem vsaka reč 2 Din. Mali oglasi do 10 reči 5 Din., više vsaka reč 1 D. 50 p. i oglasna taksa posebi. Popust po dogovori.

Dr. ANTON BONAVENTURA JEGLIČ

Ljubljanski nadškof vmrli.

Vsa Slovenija i z njov vsi verni bratje i sestre Jugoslavije je oblečena v čarno-žalno oblačilo. Ljubljanski nadškof Jeglič so vmrli. Te glas se je razneso v petek po vsoj državi i šče prek mej države. Što bi si to mislo! Na Petrovo, gda je bio mogočni fantovski tabor v Celji, so ešče pokojni nadškof v nogim jezerom dečkov, moškov i žensk govorili navdušeno, kak mladi, ognjeni predgar. V Celji, gde so se zbrali najbolši dečki vse Slovenije v velkom tabori, šteroga pokroviteo so bili ravno pokojni gospod nadškof, so jih šče nezgruntano navdušeno pozdravljali, gda so se pred ljudstvom pokazali, zdaj jih pa že nega več med nami.

S smrtjov nadškofa Jegliča je Slovenija položila v grob svojega največšega sina, kakši se niti vsakši sto let ne rodi. Ka so bili pokojni nadškof za vso Slovenijo i za vso našo državo, se ešče zdaj spoj ne da povedati. To bo mogoče spoznati samo za par let, gda vse njuvo delo zberejo i gda do se vidili tudi že vsi sadovi njuvoga dela.

Boža Previdnost nam je Slovincem dala toga velkoga škofa ravno v časi, gda smo ga najbolje potrebuvali. Gda smo ešče bratje Slovenci bili raztopeni kak nezakonska deca med različnimi tühinskimi narodi na Madžarskom, v Avstriji, v Italiji, gda smo bili v nevarnosti ka nam tühinci vničijo naš materni jezik, našo narodnost, naše lepe, z verov prepletene narodne običaje, te smo potrebuvali nekoga, ki bi nas kak oča brano svojo deco pred vsemi grabljivimi rokami. I dober Bog nam je dao toga dobrega oča v pokojnom nadškofi Jegliči.

Oni so nam rešili največši kinč — sv. vero. Njuvo največše delo je bilo ravno v gorica Gospodovih. Za duhovnika so bili posvečeni 27. julija 1873 leta. 64 leta so teda bili v službi Najviššega. Kelko so v tom časi napravili dobrega Bogi na čast i vernikom na Zveličanje, se ne da povedati. Da so bili svetoga življenja duhovnik i srce takšega duhovnika kar gori za čast božo i za zveličanje duš. Znani so kak znameniti predgar, ki so srca poslušalcov znali vüžgati. Znani so kak dober spovednik, ki so v nogim i prevnogim iz srca trgali bodoče trnje greha, žalostnim brisali skuze, zdvojenim davali tanače. Bili velki organizator mladine. To so najbolje ljubili. Mladina, mladina, ta jim je bila najbolje pri srci. Ar so dobro znali, da što ma mladino, tisti ma bodočnost, zato so vse svoje duhovniške dni največ skrbi dali za mladino. Zbirali so jo v verskih družbaj, bratovčinaj, gda so pa škof postanoli, so pa svojim duhovnikom toplo na srca polagali, da naj v prvov vrsti za mladino majo skrb. I da je dnes slovenski narod znani daleč na okoli kak zaistino veren narod, je ravno zasluga velkoga nadškofa Jegliča. Posebno Marijino čast so širili. Gda so ne mogli priti na vse kraje i z živov rečjov včiti, so pisali knige i te pošilali med narod, naj jih čte. — Dobro so pa znali pokojni gospod nadškof, da morajo vzgojiti dobro šolano mladino, če ščejo narod občuvati. Šolani ljudje ljudi včijo i vodijo. Zato so sami dali postaviti gimnazijo v št. Vidi nad Ljubljanov, ki nam leto za letom davle najbolše dijake, bodoče voditele. V toj gimnaziji včijo duhovniki i dijake tudi vzgajajo duhovniki.

Ravnotak nedopovedlive zasluge majo pokojni g. nadškof na kulturnom, prosvetnom, narodnostnom i socialnom poli. Oni so bili središče vsega življenja v Sloveniji. Tak od sunca idejo traki na vse strani i svetijo, tak so g. Jeglič vodili vse javno življenje. Pri njih so se zbirali včuenjaki, pri njih so se zbirali politiki, pri njih so se zbirali vsi ljubitelji naroda. Z njimi so se posvetivali, k njim so hodili prosit nasvetov i vse je šlo kak so oni pravili. I vse jim je šlo po sreči. To pa zato, ar so delali vsikdar vse z božov pomočjov i nesebično, iz čiste lübezni do naroda. Ne so iskali svoje časti, zato so se tudi nikoga ne zbojali. Zamera gor, zamera dol, na to so nikaj ne dali, gda so ednok po molitvi spoznali, da majo prav. Gda so zamazani brezverski politiki šteli škoditi našemi narodi, so se nevstrašeno postavili proti vsem, četudi so s tem postavili v nevarnost svoje poščenje, svojo čast, svoje imanje, svoje življenje. Nikši vihér jih ne mogeo vügnoti. Zavedali so se, da so Kristušov namestnik. — Njega nasledovati po poti kalvarije so bili pripravljani vsikdar, zato jih je Bog podpirao vse dni njuvoga življenja.

Velki prijateo Slovenske krajine.

Mi si čtmo v veliko čast, da so tak velki nadškof, velki sin slovenske matere, bili tudi velki prijateo naše male Slovenske krajine. Neizmerno jih je veselilo, da smo po bojni tudi mi kak najmlajša deca prišli nazaj k materi Sloveniji. Jako so štimali naše verno ljudstvo, dopadnola jim je naša prava pobožnost. Jako se jim je dopadno naš lepi prekmurski jezik. Zato so tudi oni vsigdar zagovarjali tiste naše javne delavce, ki so zastopali naš domači tisk „Novine“ i „Marijin list“, gda so ga neštérni naši domači bratje i sosedni štajarski šteli vničiti. Razmili so, da ljudstvi trbe sejati v srce seme, štero je za to polje najbolše i najbolši sad obrodi. To je pa seme domačega jezika, šteroga ljudstvo najbolje razmi. Zato so naše liste tudi sami priporočali v svojem škofijskom listi. — Z našim voditelom g. Kleklom sta bila v prijateljskih zvezaj i so jih g. Klekl večkrat obiskali i vsikdar šli od njih z bogatimi nasveti. G. nadškof Jeglič so našo krajino na telko ljubili da so ednok sami prišli dol obiskat naše kraje i dom g. Klekla, gde so bili njuv gost.

Velko lübezen, štero so pokojni gospod nadškof meli do nas Prekmurcov i s šterov so nas vsikdar zagovarjali proti v nogim, ki

nas neso razmili — poplašamo najlepše, če bomo molili za pokojnoga dušo. Naj jim dober Bog da večni tron poleg apostofov, šterih namestnik so tu na zemli bili.

Življenje pokojnoga nadškofa.

Naš veliki vladika so bili rojeni 29. maja 1950. v Begunjah na Gorenjskom kak sin kmečkih starišov. Ime Bonaventura so si zbrali leta 1896. kak psevdonom v listi „Balkan“ po sv. Bonaventuri, zagovorniki sprave med grškov i rimskov cerkvijov. V jesen leta 1859. je bio začetek njihovoga šolanja v Ljubljani, v jesen leta 1861. pa so stopili v gimnazijo. Od jeseni 1862. do mature so bili gojenec Alojzijevišča. L. 1869. so napravili maturo z odlikov. Od 1869. do 1873. so bili v ljubljanskom bogoslovnom semenišči. Mešniško posvečenje so sprijali 27. julija 1873. Nato so odišli v Beč, kde so bili gojenec Avgustineja i so 1876. položili doktorat iz bogoslovja. Po končanih študijaj so bili kaznilniški kurat v Begunjah do jeseni 1877. Nato so odišli na znanstveno potüvanje po Nemčiji i Italiji. Leta 1878. so postali podvodja v ljubljanskom bogoslovnom semenišči, istočasno pa so včili tudi cerkveno zgodovino i pravo, kesnej tudi dogmatiko.

Leta 1882. so postali kanonik v Sarajevi. Najprve so bili upravitelje stolne župnije, od 1890. dale pa nadškofov generalni vikar. Dne 12. septembra 1897 so bili posvečeni za škofa siuntskoga. Po par mesecaj bivanja v Sarajevi so Jeglič že predgali i pisali članke v hrvaškom jeziki. Poučüjoch na zasebnoj pripravnici „Hčera božje ljubezni“ vzgojeslovje, so sestavili vzgojeslovje za včitelje i včiteljske pripravnike. Za redovnice raznih kongregacij so preobrnoli premišlavanje v štirih zvezkaj. Čeravno so bili do skrajnosti zaposleni z delom v šoli, v spovednici, na predganici, v pisarni, na misijonskih potaj, so šče najšli čas za živahno dopisüvanje v razne pobožne liste. Vdeležüvali so se raznih katoličanskih shodov ino obširno od njih poročali. Ka so bili Jeglič bosanskim katoličancem, se je najbolje vidilo pri njihovom slovesi 5. maja 1898., kda so postali knezoškof ljubljanski.

Veliko delo so zvišli v ljubljanskoj škofiji z organiziranjem delüvanja i življenja duhovnikov ino vernikov, v slovenskom narodi pa kak mecen šolstva, braniteo narodnih pravic i pisateo knjig verske ino verskovzgojne vsebine. Kak pisateli, je bilo najbolje pri srci apološki snov, udejestvüvali so se pa na vseh polih teologije i spisali vse vküp do sto knjižic i knjig. Oživili so škofijske sinode. Pripravili i vodili so štiri sinode. Neprestanoma so priporočali misijone po faraj, ppospešüvali Marijine družbe i vpelali češčenje presv. Rešnjega Tela v škofiji. V „Škofijskom listi“ so obravnavali vsikdar najbolje pereča dogmatična i moralna pitanja. Bili so duša vseh katoličanskih shodov i veliki prijateo ino pospeševateo orlovstva i Krščanske socialne zveze ino osnoviteo izobraževalnih družtev. Zavod Svetoga Stanislava v št. Vidi nad Ljubljanov, štero je njihovo delo, je bio odpreti v jeseni 1905. Kak prva čisto slovenska gimnazija je knezoškofijski zavod odločilno vplivao, da so se spisale vse srednješolske včue knige v slovenskom jeziki. Od 1905. do 1907. so Jeglič štutili Janeza Kreka v njegovoj borbi proti tedašnjemi kranjskomu deželnomu predsedniki za splošno ednako volilno pravico. V agitaciji za majniško deklaracijo iz leta 1917. so Jeglič pozvali zastopnike vseh slovenskih strank, da so skupno z njimi i stolnimi kanoniki podpisali pritrdilno izjavo. V razdori SLS so Jeglič odločilno podprli jugoslovansko Krekovo strujo. Kda so Italjani kem dale segali po slovenskoj zemli, so odišli v Pariz i London, gda pridobijo prijatele svojemi narodi.

V trdnom deli so njim pešale telovne moči, ali duh njihov je šče vedno bio frišek, bister i zdrav. Morali so dobiti za svojo dušno pastirsko delo pomočnika, ka se je zgodilo leta 1929., kda so zdajšnji vladika dr. Gregorij Rožman postali škof koadjutor. Leto kesnej so nadškof dr. Jeglič prepüstili skrb nad svojov škofijov svojemi pomočniki i 1. julija se poslovili od ljubljanske škofijske stolice. Preselili so se v Gornji grad, a na svoj narod ne so pozabili. V jesen leta 1935. so najšli novo zatočišče v samostani oo. cistercijanov v Stični, kde so se jako srečnoga püčitali. I tu jih je v petek 2. julija zadela možganska kap, štera nam je iztrgala iz rok velikoga borca, ki se je borio povsedik za blagor i srečo vseh Slovincov.

Zadnja pot pokojnoga nadškofa.

Mrtvo telo pokojnoga nadškofa so pripelali iz Stične v Ljubljano i položili na mrtvaški oder v škofijskoj palači, gde je bilo do pondelka. Pokojnoga nadškofa je kropilo do 50.000 naroda. V ponedlek rano v jutro se je zbralo na jezere vernoga naroda, da sprevodi svojega velikoga dobrotnika k zadnjemi počitki. Ob 9 vüri so se škof, Dr. Rožman z asistencijov prošta i kanikov podali v dvorano, kde so opravili predpisane obredne molitvi. Nato so škrinjno pokrili i zapečatili. Kda so škrinjno zdignoli bogoslovci, da bi odnesli v stolno cerkev, je ves narod na glas zajokao. Med sprevodom v cerkev se je že vse napunilo. Bogoslovci so pred oltarom položili doli mrtvo telo i nato se je začnola boža služba za pokojnoga, štero so služili papov nuncij Hermenegild Pelegrinetti iz Beograda. Bože službe i sprevoda so se vdeležili: zastopnik Nj. Vel. krala, povelnik dravske divizije, general g. Tonic, ministri gg. dr. Korošec, dr. Gjura Jankovič i dr. Krek, ban dravske banovine g. dr. Natlačen i najodličnejši državni i civilni predstavniki tak iz Ljubljane kak i z vseh mest i dežel Slovenije

Iz drugih krajev naše države. Od strani duhovščine so bili navzoči: goriški nadškof Karel Margotti, belgrajski nadškof dr. Ujčič, zagrebški pomožni nadškof dr. Alojzij Stepinac, celovski knezoškof dr. Adam Heftler s pomožnim škofom dr. Rohracherm, djakovski škof dr. Akšamovič, subotički škof dr. Budanovič, krški škof dr. Srebrnič, skopljski škof dr. Gnidovec, senjski škof dr. Burič, naš lavantinski škof dr. Tomažič i ljubljanski škof dr. Rožman nato opati, prelati, kanoniki, dekani i druga duhovščina z bogoslovci. Nad 700 duhovščine se je zbralo na tom sprevodi.

Po božji službi so meli predgo od pokojnoga naš prezv. škof g. dr. Tomažič iz Maribora, gde so z genilivimi i v srce segajočimi rečmi opisali življenje pokojnoga nadškofa. Po predgi so se poleg papovoga nuncijskega nadškofa Pelegrinetija, ki so prevzeli vodstvo obredov, pristopili k škrinji

tudi belgrajski nadškof dr. Ujčič, ljubljanski škof dr. Rožman, skopljski škof dr. Gnidovec i krški škof dr. Srebrnič, da opravijo svete obrede. Pri tej priliki je znova ves narod zajokao. Ob pol 11 so prenesli mrtvo telo pred stolnico, gde se je poslovo od pokojnoga nadškofa ljubljanski župan dr. Adlešič. Po poslovilnom govori se je sprevod pomikao po ljubljanskih v ulicah proti pokopališču k Sv. Križu. Na pokopališču se je pri odpreto grobi poslovo od pokojnoga nadškofa v ime ni kraljevske vlade notranji minister g. Dr. Korošec. Njegov govor je bio tak genlivi, da so se vsem navzočim zarosile oči. To je bio zadnji vidni stik med dr. Jegličom i dr. Korošcom. Keliko naporov sta skupno snosila, kakše borbe vodila, keliko smrtnih sovražnikov i do smrti vdanih prijateljev sta mela! Dnes je to tesno sodelovanje zaključeno. Vladika dr. Jeglič so dopunili svoje delo, odzdaj bodo z

mirnejšega sveta gledali na svoj mil rod, ki je zgubo v njih svojega ljuboga oča i velikoga boritela vseh pravic slovenskoga ljudstva. — Tudi Slovenci v tujini jočejo za nadškofom dr. Jegličom, ar so tudi oni zgubili dobrog oča. Zato pa, kak Slovenci doma, tak tudi Slovenci na tujem pri njihovem grobi molijo za njih i se njim zahvaljujejo za vse, ka so za njih dobrog včinoli, molijo k Bogi, naj izprosi slovenskomi narodi šče mnogo takših velikih možov, kak so bili nadškof dr. Jeglič. Sami pa naj prosijo pri dobrom Bogi, da naj tudi naši Slovenci v tujini ostanejo zvesti njihovej velikoj dedščini, štero nam zapuščajo: katoličanskoj veri, slovenskomi narodi, Jugoslaviji.

Veliki nadškof dr. Jeglič pa naj počivajo v miri pri Gospodi! Zbudi jih, o Gospod, na slednji den po Jezusi Kristuši, Gospodi našem!

GLASI. SLOVENSKA KRAJINA.

Dopisnikom Novin na znanje. Dopisnike Novin prosimo, naj do prezvanja vse rokopise pošilajo na uredništvo Novin Lendavo i ne v Črensovce.

Naročitev Novin, ali spremembe pri naslovaj Novin naj se pošilajo samo v Črensovce na upravo Novin.

Za tajnika provincijala i voditelja novincov lajkov je imenovan v splitskoj frančiškanskoj provinci g. Prša Silvester, naš domačin iz g. Bistrice. Čestitamo.

Lendava. G. kaplan Halas so odišli v Rogaško Slatino na zdravljenje. Želimo njim veliko okrepitev.

Črensovci. Urednik Novin, g. Klekl so odišli na duhovne vaje i mali počitek po njih.

Lendava. Preminočo nedelo sta bile v lendavskoj občini dve veselici. Edna pri Pojbiči, ki je tvorila zaključek otvoritve strelišča. Igrala je žižkova godba. Druga v Dugoj vesi — gasilska. Na toj zadnoj so se pa malo primali, kak že po navadi na gasilskih veselicaj. I to pa uniformirane osebe. Poleg toga je bilo na veselici vse puno šolske mladine. Pred kratkim je bilo od oblasti prepovedano šolskoj mladini iti na veselico. Kaznivali se bodo tudi prirediteli veselice. Radovedni smo, ka zdaj bo.

Novi križ na torma v Lendavi se je zasveto preminoči teden. Gornji konec torma je končan i je jako lepi. Tudi novi črep je že skoro po vsej cerkvi. Delo lepo napreduje.

Po g. Denša Ivani plačali iz Chicage naročnino: Hozjan Ignac, Balazic Anton, Špilak Ivan, Toplak Ivan, Ros Janoš, Žalik Janoš, Cigan Martin, Cipot Matjaš i Kozlar Marija. Bog povrni.

Za Gjura Ivana na Sr. Bistrici sta plačala naročnino v Chicagi Špilak Ivan z svojov ženov. Plačane so Novine i Mar. List.

Volitve v Kmetijsko zbornico.

Predpreminočo nedelo so se vršile prve volitve v kmetijsko zbornico. V lendavskom srezi je zvoljen Lebar Jožef z Kapce, namestnik Horvat Anton z Žižkov; v sobočkom srezi je zvoljen Kühr Štefan z Tešanovec, namestnik Žiško Janoš iz Šalovec.

nam i da vidim, dali so iz Slovenske krajine. Zaprva smo gučali, a potom so mislili, da je življenje brez spominanja na domači kraj lepše i bole mirno, so izmed mnogih ostali samo ništerni, šteri so šteli i tudi želeli poslušati od Slovenske krajine, a nešternim je bilo krivo. Ne je moj namen koga grajati, ali želo bi, da se to v bodoče ne bi ponavljalo pri naših služkinjaj v Južnoj Srbiji. Želem vsem mer, srečo i zadovolnost, ali domači ne pozabte na nje, gde so i držite zvezo žnjimi, či želete, da se Vam zdrave povrnejo. Dosta žalosti i nesreče pride nazaj mesto sreče i blagoslova. Bole bi bilo, če vnoči ne bi šli od doma, gde se tudi na lepi način da živeti.

Opazovalec: T. C.

NEDELA

po risalaj osma.

Evangelium (Lukač 14.) Tisti čas je pravo Jezus včenikom svojim priliko eto: Bio je neki bogat človek, ki je meo oskrbnika i te je bio obtoženi njemi, kak da bi rasipavao blago njegovog. I zvao ga je i pravo je njemi: ka to čijem od tebe? Daj račun od oskrbnine tvoje, ar že ne bodeš več mogo oskrbnivati Velo je pa oskrbnik sam vu sebi: ka bom činio, da Gospod moj vkraj jemle od mene oskrbnino? Kopati ne morem, kodivati me je sram. Znam ka včinim, da, gda bom vč vršeni oskrbnitva, vzememo me vu hiše svoje. Prizvavši zato vse dužnike Gospoda svojega, vno je prvomi: keliko si dužen Gospodi mojemi? On je pa pravo: sto tün olja. I veli njemi: vzemi tvoj dužni list i dolli sedi hitro i piši petdeset. Potom veli drugomi: ti pa keliko si dužen? On je pa pravo: sto keblor pšenice. Veli njemi: vzemi tvoj list i piši osemdeset. I pohvalo je Gospod krivice oskrbnika, ka je spametno včino, ar so sinovje etoga sveta spametnejši od sinov svetlosti vu svojem narodi. I jas velim vam: včinte si prijatele z nepravilnoga mammona, da, gda pomenkate, primejo vas vu vekivečna prebivališča.

Razgled po katoličanskem sveti

Okrožnica Pija XI. „Divini Redemptoris“ o brezbožnem komunizmu.

11. Ker komunizem zanikuje in zavrača vse, kar je v človeškem življenju svetega, je le dosledno, da ima zakon in rodbino za golj svetno ustanovo, ki je le tvorba posebnih gospodarskih razmer. Zato zanikuje tudi vse zakonske pravne in pravne vezi, katere bi ne bile odvisne od samovolje poedincev ali družbe, in dosledno tudi nerazvezljivo stalnost zakona.

Še posebej po nauku komunizma ni nobene vezi žene z družino in domom. Po načelu popolne osamosvoje od moževe oblasti ženo odtegujejo tako od domačega življenja in skrbi za otroke ter jo pehajo kakor možav v nemirno javno življenje in skupno industrijsko delo, ognjišče in otroke pa prepuščajo družbi v skrb (prim. okrožnico „Casti connubii“, 31. dec. 1930: AAS zv. XXII., str. 567). Staršem odrekajo pravico do vzgoje otrok, češ da pristoji ta pravica le družbi in da se mora zato izvrševati le v njenem imenu in po nje pooblaščenju.

Kaj bi bilo s družbo. 12. Kaj bi bilo s človeško družbo, če bi se osnovala na take materialistične temelje? Bila bi neka skupnost brez druge vezi in oblasti kakor tiste, ki bi izhajala iz gospodarskih odnosov. Edina nje naloga bi bila proizvajati s kolektivnim delom gospodarske dobrine, edini smoter uživati pozemeljske dobrine v nekem „raju“, kjer bi „vsak proizvajal po svojih močeh, prejemal po svojih potrebah.“ Opomniti je tudi, da komunizem daje družbi tudi pravico ali pravše neomejeno samovoljo, obvezovati poedinca za kolektivno delo ne glede na njih osebo blaginjo, da, jih proti njih volji tudi prisiliti. V komunistični družbi bi bila pravo in pravost le iz časovnih gospodarskih odnosov, zato po svoji naravi le nekaj pozemeljskega, minljivega in menljivega. Skratka: komunizem hoče uvesti nov red na svetu, novo, višjo kulturno dobo, in sicer kot rezultat zgolj tajnega naravnega razvoja: „človeško družbo, ki je izgnala z zemlje Boga.“ — 13. Ko bodo vsi dosegli tista du-

Ugodno potüvanje na dopüst v domovino.

Za naše izseljence iz Francije se vršijo potüvanja po najnižjoj ceni prek Nemčije, Avstrije na Jesenice i Ljubljano. Odhod iz Strazburga 21. avg. t. l. Prihod v Ljubljano 22. avg. zajtra. Odhod iz Ljubljane nazaj v Francijo 12. septembra. Pridemo v Strazbourg i Paris 13. sept.

Cena iz Strazburga do Ljubljane ta i nazaj znaša 360 fr. Iz Pariza pa 460 fr. Listine, štere so pri tom neobhodno potrebne, so te:

1. Vsaki mora meti v redi jugoslovanski potni list.
2. Carte de identite (ali receptis) mora biti valani.
3. Vsaki delavec si mora pre-

Ka nam pišejo naši iz Portugalskoga od Španije.

(Iz dnevnika „O Seculo“ povzeo J. Lebar.) — 4. Dober pastir.

Pred nedavnim so nacionalisti osvojili v Španiji nekšo ves. Gda so rešitelje preiskavali razrušene hiše, so v nekšoj podrtini naleteli na ednoga vmirajočega vojaka. Nekša bomba njemi je odprla prsi. Včasi je pitao za duhovnika. Drage vole so njemi izpunili želo.

Duhovnik so ga s pravov samaritanskov lübeznijov pripravili na prejem zadnjih sv. Zakramentov.

Prle kak je mro, je meo šče telko moči, da je izjavo vsem navzočim: „Ne vem računa osebam, štere sam bujo. Spominam se, da je med njimi bilo trestidva duhovnikov. Vsi tej so mrli z klicom na vüstaj: „Ži-

Kumanovo, 29. junija 1937.

Tüjina i sreča v njoj.

Prevelike denešnje skrbi za telovno življenje ženejo vnoge lüdi od svojih domačih ognjišč, iz gnezda v šterom so se odgajali.

Tudi naša Slov. krajina zapušča dosta ftičic, štere idejo po sveti za srečov. Hvala Bogi, nešterni že najdejo malo sreče, da si bar v nekom tali olejšajo življenje, a je na žalost dosta takši, šteri ne samo, da sproti ono, ka zaslužijo, potrošijo, nego zgubijo ešče ono največke bogastvo, z šterim jim je bil zasigurana sreča večnoga življenja. Vsi smo samo v skrbeh, kak se najemo, napijemo i lepo oblečemo, a za blaženost naše duše skrbimo telko, kak či bi po tom kratkom življenji nikaj drugoga ne bilo.

ševna svojstva in razpoloženja, ki so potrebna za takšno družbo in bo ta domnevana, umišljena brezrazredna družba končno nastala, tedaj, pravijo, bo sedanja država, ki je sedaj samo za to, da morejo bogati nad proletarce gospodovati, nujno prenehala biti; dokler pa ne napači ta blažena doba, tudi komunisti rabijo državo kot najuspešnejše in najsplošnejše sredstvo, da dosežejo svoj namen.

14. Glejte, častiti bratje, to je tisti novi evangelij, tista nova zveličavna blagovest o odrešenju, ki jo brezbožni boljševiški komunizem svetu oznanja, nauk, poln zmot in prevar, v nasprotju z božjim razodetjem in naravnim razumom, ki ruši temelje družbe, razdira družabni red, ki ne

skrbeti 2 listini. Titre de Couge i Cettre de rapel. Te dve listini mora spuniti delodajalec i potrditi na občini i prefekturi.

4. Vsaki mora pripraviti dve fotografiji.

Priglasiti se trbej najkesnej do 31. jul. Tudi plačati se mora do 31. jul. Vse nadalne informacije davlejo Jugoslovenske katoliške Misije v Franciji: Lievin, Merlebach, Aumetz, France. A zavolo polovične vožnje iz Pariza do Strazburga pa se iz Pariza i okolice naj priglasijo pri Hajdinjak Alojzi Sanatorium Villiers s/ Marne (telefon št. 2), Seine et Oise, France. Iskreno pozdravljam č. g. urednika i vse ostale. Hajdinjak Alojz.

veo Kristuš Krao! Odpüstite mi i molite za mene“.

Dober duhovnik njemi je oblübo, da bo molo za njega.

„Oča, kak se vi zovete?“ je šče pitao z hropečim glasom.

Duhovnik njemi je povedao svoje ime. — „Tudi vas prosim odpüščenje: med mojimi žrtvami so bili tudi trije vam dragi: vaš oča i vašiva dva brata“. Včasi je nato zdehno.

Dober pastir, ki da tudi življenje za svoje ovce če je potrebno, je poklekno poleg tela i molo za pokoj duše tistoga, ki je vmoro njegove najdrakše. — (Vatikanski radio).

Tudi sam sem probao življenje v tujini. Nevarnost je bila velika za moralno i telovno življenje, ar se človek čüti slobodnoga, gde nega stariša, šteri bi nas opominao. Nevem, ka je za zroka, ka ravno od nas vse tak sili v tujino, najbolje mladina. Če nemre v inozemstvo, te išče službo v domovini, naj se samo ogne doma, v šterom bi vnoči dosta srečnejši bio kak je zdaj.

Kak opazovalec tej mladi lüdi v tujini, sam meo priliko na več mestih se z nešternimi spoznati. Vsä čast izjemam — a na moje začüdenje vnoči neščejo niti več čüti svojega materinskoga jezika. Nedavno sam bio v ednom južnom kraji naše domovine i najšao sam nikelko naših iz Slovenske krajine, šteri so v tom kraji v službi. Želo sam, da se žnjimi malo spoz-

pozna ne pravega početka in narave, ne pravega smotra držav, ki zanikuje pravice, dostojanstvo in svobodo človeške osebe. (Dalje)

Nemčija. Telovske procesije so se letos, gda se vera preganja, vršile jako slovesno i katoličanci so se jih vdeležili za polovico v večšem broji kak lani. V Berlini je 20 jezero lüdi šlo v procesiji, v Müncheni 18 jezero, v Düsseldorfu je teliko možkov šlo v procesiji, da ženske niti mesta neso dobile.

Francija. Na pariškoj svetovnoj razstavi se je odpro tudi paviljon sv. Oče, z šteroga plapolala papova državna zastava. V tom paviljoni se pokazano misijonsko delo kat. Cerkve med pogani, posebno delo francozkih misi-

jonarov, ki so že pred 200 leti začeli širiti vero i izobrazbo.

Verske razmere v Nemčiji se razvijajo v znamenji nasprotstva države proti obema krščanskima cerkvama, katoličanskoj i protestantskoj. Na Bavarskom bodo ukiniti penezno podporo, štero je dobivala kat. cerkev kak odškodnino za vkraj vzeta cerkvena posestva. — 48 protestantskih pastorov je zapretih i nemška protestantska cerkev je sporočila svetovnomi kongresi protestantske cerkve, ki se vrši zdaj na Angleškem, da ne more poslati na to zborovanje svojih predstavnikov. — V Nemčiji se ne preganja samo duhovščina kat. vere, nego tudi duhovniki protestantske vere.

Na sirotišnico Deteta Marijke nabralo v Chicagi Denša Ivan 47 dolarov. Darovali so v dolaraj sledeči: Družba sv. Mohora 8, Društvo sv. Križ 10, Društvo sv. Ivana Krstitela 6, Društvo sv. Ane 5, Balazic Anton z G. Bistrice 10, Grůskovnjak Matjaš i žena z Žižkov 2, Rous Janoš i žena z Črenovec 2, Žalig Janoš i žena z Črenovec 1, Haklin Mihal i žena z Žižkov 1, Zver Matjaš i žena z Odranec 1, Gjura Martin i žena z Dol. Bistrice 1, Cipot Matjaš z Trnja 1. Bog povrni vsem v obilnosti.

Edenajsetim sirotam je kupila obleko gđc. Vuk Helena iz Chicage. Te sirote so v sirotišnici Deteta Marijke v Turnišči. Naj smilenoj darovnici povrne dar Dete Marijke.

Pogodbe odobrene za od mil. grofice Zichy Marije darivano zemlo. Ministerstvo za agrarno reformo je odobrilo tiste pogodbe, štere je delal g. odvetnik dr. Pikuš za tisto zemlo, štero so po občinaj brezplačno dobili siromaškejši ljudje. Zdaj se vknjiži zemla na lastnike i de zadeva lepo rešena. Naj to vzemejo obdarivani na znanje.

Na podporo naših listov je darovala Čvernjek Marija od Grada v Franciji 8 Din. Bog plačaj.

Povrno se je z denešnjim tjeđnom z Francije naš naročnik, Horvat Števan, od sv. Sebeščana. Gđa njemi želemo v miri vživati svoj zaslužek, njemi naznanjamo, naj išče svoje Novine pri sebeščanskem širiteli.

Strašna poštna hitrost. Aprila 20. je nikak poslal vuzemski pozdrav na uredništvo Novin v Črenovce iz Banata. Te pozdrav je prišao v Črenovce 1. jul. Kak vidimo, ma tudi svojega šimelna, ki je jako stari i jako po mali hodi.

Prosvetno društvo v Bogojini je melo dobro obiskan sestanek preminočo nedelo. Iz Maribora je prišao tajnik Prosvetne zveze g. Camplin, ki je v lepom govori razložo pomen i delo Prosvetnih društev. Zatem je v kratkih rečaj povedao pomen i veliko delo pokojnoga pušpeka dr. Antona Bonaventure Jegliča. S spoštovanjom so zbrani poslušali govor pokojnoga pušpeka, ki ga je meo v Celji na tabori i ga je prečeo vučiteo g. Bajlec. Na konci so vsi zbrani zmolili Oča naš za pokojnoga i s tem je bio te lepi sestanek zaključen. S tem je Bogojina spoštilivo počastila spomin na velikoga pokojnika, ki je bio že tudi za pokojnoga Baše v Bogojini.

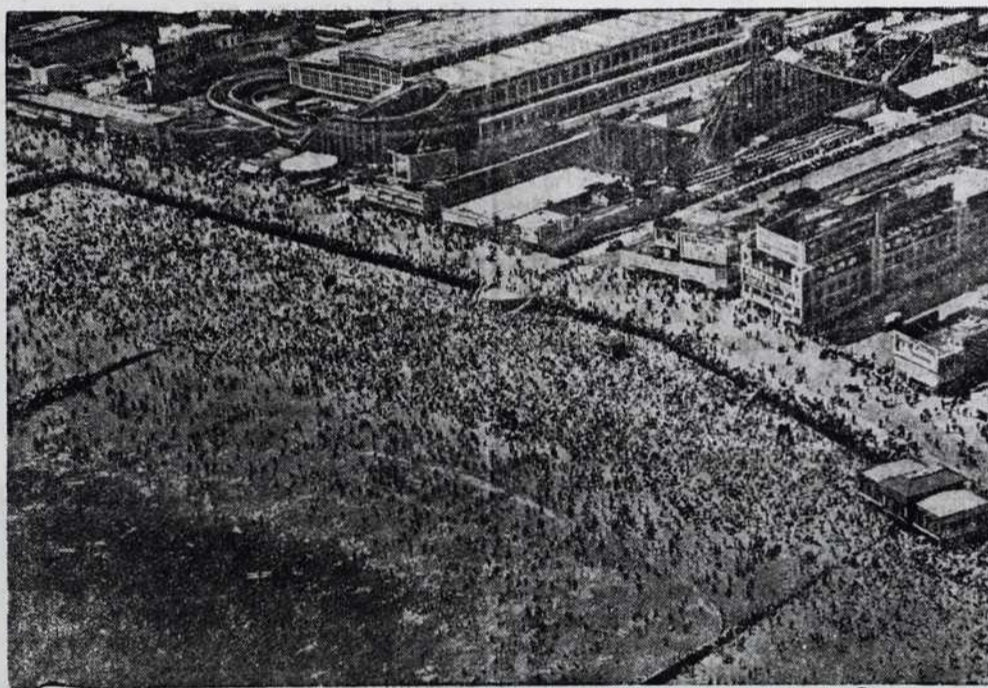
Veliki Dolenci. Tudi mi se malo lahko oglasimo v naših Novinaj, štere vsakšo nedelo na farofi dobimo i smo tudi lahko malo bole gizdavi, ka naša cerkev v notrašnjosti ma lepši izgled. Cela fara je na bolšem glasi, ka je lepi red i lepa vzgoja ino prosveta ljudstva se zdigava. Za vse to se lahko zahvalimo, posebno mladina, preč. g. Horvat Franci, ka so dne 23. aprila toga leta prevzeli našo faro. Že drugo nedelo se je lahko vidilo, da smo resan pravi katoličanci. Naš preč. g. nam pogosto priporočajo naš katoličanski list Novine i Marijin list. Zdaj se že malo širijo Novine ino bodo se ešče bole, ar so to listi za katoličansko vero. Za vse to se zahvalimo našemi preč. gospodi plebanoši. Ali ešče edno prečko mammo v cerkvi ino bi prosili gosp. plebanoša, naj bi to vred djali i to je, naj bi se mlade ženske nasajale v klopi, ar mammo zadosta starih, šteri teško stojijo i pa če pride kakši zvunešnji človek, naj bi dobo mesto. Vupamo, ka naš g. plebanoš to počasi vse v red vzemajo, kak so že drugo. Mi smo pali lahko gizdavi, ka smo dobili takšega plebanoša, kak smo si že davno želeli. — Naročnica Novin.

Vučiteljske spremembe v našoj krajini. Premeščeni so: Bušen Marta iz Sv. Križa v M. Soboto; Drenkonja Ciril iz Turnišča v Jarenino; Pikuš Berta iz D. Lendave v Ravne; Žvan Andrej iz Koroške Bele v Ženavljje. — Napredivali so: v V. skupino Vukan Kalman, Bodonci; v VI. skupino Gaberjevčič Zofija, M. Sobota; v VII. skupino Brelih Oton, Bogojina; Hrovat Ivan, Mala Polana. — *Novi upraviteljo:* Kralj L. Zorislav, Zamostje. K napredivanju i imenivanju vsem najtopleje čestitam!

Velika tombola S. K. Mure v Soboti, štera je bila preminočo nedelo, je privabila v Soboto do 10 jezero naroda od vseh krajov. Vsaki je šteo deležen biti lepih dobitkov, a vnogim je sreča izostala, ništernim je pa zasijala velika radost na obrazih, gda so njim izvlekli njihove številke i so se tak vračali na svoj dom srečni i veseli. Tombola je potekla v največšem redi i zadovolstvi. — Pri toj priliki se S. K. Mura najtopleje zahvaluje vsem, ki so obiskali tombolo v tak velkom številu. Posebno zahvalo pa izraža vsem darovalcom dobitkov.

Sodišinci. 27. julija so nam blagoslovili novi gasilski dom preč. g. dekan Krantz iz Tišine. Te den se je zbralo vnoo naroda od bliži i od daleč. Mi maloštevilni občani smo si s pomočjov drugih dobrih občanov tudi postavili dom, šteri de služo Bogi na čast i bližnjemi na pomoč. Na tom mestu se najlepše zahvalimo vsem, ki so nam bili na kakšikoli način na pomoč. Vsem Bog plačaj!

Sobota. Žalostna vest od smrti † nadškofa g. Jegliča je jako potrla vse Sobočance. V znak lubeznosti do velikoga boritela Slovincov, so skoro na vsakoj hiši izobesili čarne zastave i to brez razlike vere i tak skazali zadnjo čast njemi, ki je tak vroče lubo našo krajino.

Kopalci v New Jorki se sunčijo na bregi i potem poskačejo v morje i se skoplejo.

Grad: Zahvala. Ob priliki izgube našega nepozablenoga gračkoga g. plebanoša Bednarika, so vnogi naši farniki telko delali i pripomogli k lepomi sprevidi, da se njim tem potom moramo javno zahvaliti. Na prvom mestu ide topla zahvala požrtvovalnim gračkim i vidonskim gasilcom, šteri so pod vodstvom g. Maršika v petek celi den držali častno strašo pri krsti pokojnoga g. plebanoša, v soboto so pa držali red v cerkvi i zvuna, nosili vence i pomagali pri pokapanju. Nadale ide zahvala vučiteljskomi pevskomi zbori, šteri je pod vodstvom upravitela šole v Dol. Slavečih g. Černeka, lepo popevao žalostinke v cerkvi i pri grobi. Končno se zahvalujemo za delo i trūd Marijinim družbenkam, darovatelom vnoгих krasnih vencov i vsem, ki so na kakršikoli način pripomogli k lepomi pogrebi ali pa osebo počastili i povzdignoli zadnjo pot nepozablenoga pokojnika. Vsem prav prisrčna hvala. Velkoga i vzornoga duhovnika ohranimo v častnom spomini! — *Imenüvanje.* Za upravitela v gračkoj fari je od višije cerkvene oblasti imenüvan preč. g. Kolenc Ivan, dozdašnji grački kaplan. K imenüvanju naše iskrene čestitke.

Kuzma. V drugoj polovici julija pridejo k nam domači gospod upraviteljo pobirat prostovolne milodare za novo cerkev v Kuzmi. Odprite pri toj priliki vsi svoja srca i darujte svoj dar Bogi, da kempri dogradimo Božo hižo.

Oženila se je naša naročnica v Franciji. Rajnar Marija iz Sodišinec je vzela za moža Marsel Wialareta. Mladomi pari želemo obilno božega blagoslova.

Vmrli so v Soboti mati od gospe upravitela bolnice. Pokojna so se priselili v Soboto k svojim zeti i hčeri, gde so v jako lepom krščanskem življenju vküp živeli. Sprevod se je vršo prepreminočo sredo, gde se je zbralo vnoo naroda. Gospodi upraviteli i njihovoj gospej kak tudi rodbini izražamo globoko sožalje. Pokojnoj pa želemo naj njim bo lahka naša prekmurska zemlica. Priporočamo jih v molite vsem našim naročnikom.

Naše dekle v Skoplji so nešterne jako vrle, so pa tudi štere blodijo. To naznanjam starišom, ki sem pred par dnevi hodo tü. — T. C.

Kakši navuk je to mogo biti, si lejko mislimo, gda ne bilo kat. duhovnika pa sta ktoličancem držala v nekšem kotu naše države krščanski nedelski navuk dva pristaša JNS i čtevca „Jutra“.

Razkrižje. V nedelo 11. julija priredi kat. prosvetno društvo iz Razkrižja v Črenovcih v dvorani Našega Doma narodno igro „Revček Andrejček“. K toj prireditvi ste dragi bratje i sestre prav vludno vableni iz cele naše Slovenske krajine. Za tistih par dinarčkov, ki jih plačate, Vam bomo pokazali lepo igro i zednim podpirate dobro katoličansko društvo. Mi pa želemo pokazati, da smo tudi mi Slovenci. Igra se začne po večernicaj.

ZAHVALA.

Povodom britke izgube naše nepozabne ljube mamice

MARIJE TRUČL-ove
roj. JURKOVIČ

nam je dospelo mnogo izrazov globekega sožalja. Prav iskreno se zahvalimo č. duhovščini, osobito č. g. ravnatelju Vogrinu za tolažilne obiske, vsem gg. zdravnikom, posebno vodju bolnice g. Dr. Brandieu, ki so se z vso požrtvovalnostjo trudili pokojnici podaljšati življenje. Bog povrni č. sestram za vso pozornost in pomoč v najbitkejših urah. Srčna hvala za spremstvo na zadnji poti blage pokojnice g. ban. svetniku Bajlec-u, g. županu Hartner-u, celokupnem učiteljskem zboru, p. n. pevcem za ganljive žalostinke, dragim deklicam osnovne šole za krasne cvetlice, kakor vsem, ki so v častnem številu spremili našo ljubo mamico na zadnji poti.

Vsem naj Bog povrni!

ŽALUJOČI OSTALI.

Dvovlastnikom na znanje.

Narodni peslanec g. dr. Klar Franc so izposlovali na finančnom ministerstvu i pri glavnoj carinarnici, da letos smejo znova svoj pov brez carine spraviti domo prek meje naši dvovlastniki. Oblast vsem da v kratkom na znanje. Mi se iz srca zahvalujemo g. poslanci za njihovo pomoč i nevtrudljivo delo za nas dvovlastnike.

CENE.

Penezi.	Dinarov vala:
Angleški fünt	214—216
Nemška marka	1686—1750
Austrijski šiling	840
Vogrski pengó	8—876
Grčka lira	3150
Amerikanski dolar	4880
Holandski goldinar	23—26
Švicarski frank	9—10
Belgijska belga	787
Italijanska lira	212
Francoski frank	191
Češka korona	154

Živina. Kg na živo vago v dinaraj:
Jünci debeli 450—475, poldebili 375—425, biki za klanje 320—350, krave za klanje 3—4, plemenske krave 290—365, krave za kolbase 2—350, telice 370—550, teoci 6—750, prašiči 550—725, plemenski prasci 5—6 tjeđnov stari 90—110, 7—9 tjeđnov stari 120—130 Din. po falati. Konji 3000—3500 Din.
Zrnje. 100 kg. v dinaraj: pšenica 180, žito 130—140, oves 110—120, kukorica 100 do 115, grah 250—260 Din.

Nesreče pri praznovanju ameriškega državnoga svetka.

Dne 4. julija je obhajala Amerika svoj državni svetek osvoboditve Amerikancov izpod angleškoga jarma. Vsako leto so na te den velike slovesnosti, šterih se vdeležuje ves amerikanski narod. Letošnji državni i narodni svetek pa je bio znameniti zavolo toga, ar je bilo te den posebno vnoo nesreč. Toga dneva so najmre v Ameriki samo avtomobili povozili nad 200 ljudi i to do smrti. Nekak 70 ljudi se je te den vtopilo, druge pa je zadela razna smrt. Toga dneva se je po celoj Ameriki najmre smrtno ponesrečilo kakših 300 ljudi.

Velika rüdniška nesreča.

Preminoči petek se je zgodila v angleškom rudniki Chesterton v grofiji Cambridge strašna nesreča, štera je povzročila 30 smrtnih žrtv. Eksplozirao je rüdnik, šteri je začeo goret. Taki je vdrlo v rüdnik reševalno moštvo, da bi pogasili ogenj. Nato je znova eksploziralo i vse reševalce vmorilo. Med mrtvimi sta dva ravnatela rüdnika i dva rüdarstiva nadzornika. Niednoga vüpanja nega, da bi šteroga od ponesrečenih rudarov šče živoga mogli rešiti. Od ponesrečenih ljudi so izvlekli na den samo devet mrtvov, drugi so ostali vsi v jami. Kelko kvara je povzročila ta eksplozija, se šče ne ve, ar ešče izda gori. Vnoo siromaških dec je zgübilo svojega očo, ki so njim pripravljali krüh.

Halo čevlarje!

Skoro novi Dürkopp stroj, levoročni, zavolo odstavitve obrti se po vugodnoj cení oda v ČRENSOVCIH št. 58.

Mladini za počitnice.

Dve pismi.

Prvo je napisal francoski brezbožnik Voltaire svojemu kralju in se glasi: „Vaše veličanstvo bo naredilo večno uslugo človeškemu rodu, ako uniči to nesramno vražo (vero). Meni se ne zdi vredno reči kaj takega tej naši kanali, (ljudstvu, ki ni vredno biti razsvetljeno in ki ji je vsak jarem prav. Veličanstvo, dajte beli kruh meščanom, črnega pa pustite tem psom!“ (revežem in delavcem).

Drugo je napisal sin iste Francije in sicer sv. Vincenc Pavelski svojim redovnim sobratom. Takole se glasi:

„Ako pridejo reveži v vaš samostan sv. Lazarja, vam prav toplo priporočam, da se zayzamate zanje z največjo ljubeznijo in da jim daste isto hrano kakor jo imate vsi drugi. Rajši bi videl, da jim dajete moj del, kakor da bi se izkazali brezbrizne do njih. Mi smo služabniki ubogih in trpečih.“

V tem drugem pismu je označena velika Vincencijeva ljubezen do trpečih in zapuščenih. Bolj zapuščenih in bednih ljudi pa pač ni bilo takrat na Francozskem, kakor so bili jetniki na galejah. Galeje so bile do sredi 17. stoletja velike vojne ladje, katere so morali z vesli prevaževati priklenjeni hudodelniki. Torej so bile ječe na morju. Vsaka je imela najmanj 250 hudodelnikov. Za te dušno in telesno tako bedne ljudi se je še posebno potegoval sv. Vincencij ter jim skušal, kolikor je le mogel, olajšati grenko življenje, posebno pa jim zboljšati zamenjano in zlobna srca. Z veseljem in vnmemo se je poprijel težavnega dela, ko ga je kralj postavil kot načelnika za dušno oskrbovanje teh nesrečnikov. Ne da se popisati, s koliko krotkostjo in ljubeznijo je skrbel najprej za njih telesno, potem dušno zboljšanje. Omenim naj le eno samo dejanje njegove junaške ljubezni.

Na galejo je bil priklenjen mlad mož, ki je moral zapustiti svojo staro mater, ženo in otroke. Vincencij ga obišče, tolaži, sočutno povprašuje to in ono, a nesrečnež ostane obupen in kar molči. Ginjen se Vincencij prikloni, poljubi verige, jih porosi s svojimi solzami, povzdigne oči proti nebu, da bi spoznal, kako bi se dalo pomagati. Nato se obrne do častnika na straži, naj bi mu dovolil, da bi njega zakoval v železje mesto mladega moža. Stražnika solze oblijejo. Svetnik pa ni čakal odgovora, marveč stopi k nesrečnežu, mu odklene verige, jih poljubi in svoje noge vklepe vanje, moža pa pošlje k materi in ženi. Rane, ki so mu jih naredile te verige, so mu bile sladak spomin vse življenje. Svetnikovim prijateljem pa se je čudno zdelo, kam je hipoma izginil. Dolgo niso mogli zvedeti zanj. Slednjič ga najdejo vklejenega med jetniki. Se razume, da so ga odslej še bolj čislali. S tem junaškim dejanjem si je pa naklonil tudi obilno božjih milosti za svoja druga dobra dela in krščanske naprave.

Številne in velikanske so bile te naprave. Tako n. pr. je postavil hiše za galejske jetnike, hišo za pariške reveže, v kateri je bilo prostora za 4 do 5 tisoč oseb, hišo za najdence, hišo malega in velikega semenišča itd. Kako velikanskega pomena je med drugim ustanovitev usmiljenih sester, katere kakor angeli v človeški podobi z junaško požrtvovalnostjo sipljejo nebeško tolažbo na one, kateri so najbolj potrebni — na bolnike, tako da se jim čudi ves svet, tudi neprijatelji in neverniki. Turki in Arabci so res imeli te dobre sestre za nebeške angele in so resno vpraševali, kako so prišle iz nebes na zemljo.

Kdo je več koristil Franciji in sploh človeštvu, ponižni Vincencij ali ošabni Voltaire?

Ugodna prilika.

Biciklini vsake vrste i Sachs motori

z pedalami. Motori krikstanterami po dnevnom ceneni. Tudi naratno plačevanje se dobi pri

WEISSENSTERN trgovini v Dolnji Lendavi

Pravila

rim. kat. cerkvenih občin sobočkoga i len-davskoga dekanata.

I. Uvod.

Verniki rimsko katoliške župnije se združijo v avtonomno cerkveno občino pod imenom: Rim.-kat. cerkvena občina.

II. Pravila.

A. Splošne določbe.

§ 1.

Namen cerkvene občine je:

a) da goji in pospešuje versko življenje, katoliško samozavest in medsebojno edinost.

b) da skrbi za pravočasno kritje osebnih in stvarnih izdatkov, potrebnih za dostojno službo božjo, za cerkveno življenje in za verski pouk mladine s tem, da te izdatke sorazmerno razdeluje na vernike.

c) da upravlja cerkveno, ustanovno in eventualno iz odkupa patronatov izhajajoče imetje, kakor tudi imetje rim. kat. šol, nadzoruje temeljno nadarbinsko premoženje, ustanavlja katoliške naprave ter samostalno odločuje v vseh gmotnih zadevah cerkvene občine, ki niso izrecno izvzete iz njenega delokroga.

§ 2.

Cerkvena občina izvršuje posle pod vrhovnim nadzorstvom pristojne cerkvene oblasti, sedaj apostolskega administratorja — škofa v Mariboru, v smislu cerkvenega prava in z ozirom na državne zakone, radi tega dobijo njeni sklepi pravno moč le po cerkvenem in v kolikor je to potrebno, državnem odobrenju.

§ 3.

Iz delokroga cerkvene občine so izvzete resnice in zapovedi sv. vere ter njih pouk, cerkveni obredi in cerkvene upravne zadeve. O vsem tem namreč odločuje sv. Oče, kot poglavar Cerkve, oziroma škof-apostolski administrator.

§ 4.

Vse določbe od 19. maja 1918. sem veljavnega zakonika (Codex iuris canonici) so za cerkveno občino brezizjemno in vselej obvezne.

§ 5.

Ta pravila se ne tičejo vrhovno-nadzorstvene pravice in drugih pravic države, ki temeljijo na pozitivnih zakonih in bodo, deloma še sledile iz prihodnje ureditve razmer med cerkvijo in državo.

§ 6.

Patronatske pravice in dolžnosti, enako vse obveznosti glede dajatev, kakor so predpisane po cerkvenem pravu, po kanonični vizitaciji, po cerkvenih in državnih zakonih, po pravomočnih odredbah, pogodbah ali dogovorih, ostanejo v polnem obsegu v svoji veljavi.

§ 7.

Cerkvena občina in od nje pooblaščen zastopstvo ima pravico, da izvršitev svojih pravomočnih sklepov, za izterjanje patronatskih prispevkov, dušnim pastirjem in drugim cerkvenim uslužbencem določenih plač, kakor tudi za izterjanje predpisanoga davka v potrebnem slučaju prosi državna oblastva za pomoč, oziroma, da svoje terjatve, kolikor zakon dopušča, v lastnem delokrogu izsili.

§ 8.

Ta pravila so obvezna za vsakega člana cerkvene občine, vsak član pa tudi uživa vse tiste pravice, ki so mu zasigurane po cerkvenem pravu in teh pravilih.

§ 9.

Bremena cerkvene občine nosijo njeni člani v primerni razdelitvi po dosedanjem običaju ali, pa po načinu, kakor ga določi cerkvena občina na občnem zboru.

B. Organizacija cerkvene občine.

§ 10.

Člani cerkvene občine so vsi rim. kat. verniki, ne glede na spol in starost, ki v občinah spadajočih k župniji, prebivajo ali tam imajo posestvo.

§ 11.

Predsednik cerkv. občine, ki jo zastopa tudi na zunaj, je vsakokratni župnik oziroma župnijski upravitelj. Njene zadeve upravlja cerkveni odbor,

VEZ LÜBEZNIZ NAŠIMI IZSELJENCI V TÜJINI.

Pisma naših iz tujine.

Trojak Katarina, Vauzrenard, Francija: Že dva meseca mi prihajajo nadvse priljublene Novine i Mar. list, šterima se izredno veselim i se vam najlepše zahvalim na vašem trüdi, ka se brigate za nas v tujini, ki smo tak žedni maternoga jezika, kak süha zemla dežja. Nigdar ne čüjem slovenski i nigdar ne vidim našega človeka, zato mi tak lübe naše Novine z Marijinim listom, v šterom so zlate reči notri. Sem pri dobroj krščanskoj hiži, vsaki den lejko idem k meši i k obhajili. Mariji bodi hvala, ki mi je to mesto po gorečih molitvah sprosila. Naša cerkev je Srca Jezušovomi posvečena i smo meli na god Srca Jezušovoga veliko slovesnost. Goreči duhovnik so predgali i smo šli v procesiji z Najsvetejšim k tri metre visokomi križi, šteroga je jezero električnih lampic razsvetilo i cela pot je bila razsvetlena. Krasno se je glasila pesem „Tantum ergo“, štero smo vsi spevali i štero so zvočniki daleč n-okoli razširjali naj vnoge düše zvejo, da v Franciji so tüdi goreči katoličanci. Idemo zdaj na letovišče i med potjov pozdravimo Srce bože v Parayie Moniali, gde se je razodelo prvič svetoj Marjeti Alakok. Pozdravljam vas g. urednik, g. dekana Jeriča, g. Bakana župnika; molim za te i vse duhovnike Slov. krajine, pa prosim vse naj me priporočijo Mariji Pomočnici i sladkomi Srca Jezušovomi.

Kovačič Mihaj, Pont Audemer, Francija iz Hrašic: Z največšim veseljom Vas pozdravljam g. urednik i Vam želem puno zdravja, da bi mogli dugo pošilati naš dober tisk med nas izseljence. Neizmerno smo veseli, ka se nas je 13. junija 85 delavcov moglo pri g. Orešnik Franci, slovenskom duhovniku spovedati i ljublenoga Jezüsa z njüvih rok sprejeti. Bog povrni dobromi duhovniki za gorečnost! Naš francoski g. plebanoš so nas pohvalili za našo gorečnost i nas povabili naj pridemo v njihovo cerkev v velikom številu, da damo dober vzgled njihovim vernikom. Z mojov sestrov pozdravlava beltinske duhovnike, najno mater i sestro, mojo ženo z dečicov. Vsem želeva boži blagoslov i lübo zdravje. Naskori se vidimo.

Bunderla Franc, Velcoute, Francija iz Matjašovec: Z mojimi malimi vrsticami Vas pozdravljam g. urednik i Vam želem vse najbolše od lüboga Jezüsa i Blaž. Dev. Marije, ka bi dugo živeli i nas krepili z Vašimi listi v tujini. Pozdravljam vse svoje domače, celo graško faro i vse svoje poznance. Vse naj blagoslovi Bog i vsem naj pomaga Devica Marija.

Ošljaj Magdalena, Mainterne, Francija iz Filovec: Naznanim Vam, da Vaše liste redno vdabljam ino je veselo prebiram. Prav lepo Vas pozdravljam, kak tüdi moje stariše, brate, sestre, rodbino z decov vred, bogojansko faro i celo Slov. krajino.

Pozdrav pošilajo: Koren Marija, Grant-fontaine, Francija iz Renkovec: Se zahvaljüje na rednom pošiljanji naših listov. — **Cvernjek Marija, Raville, Francija od Grada:** Naše krščanske liste redno dobiva, so njoj na največše veselje, je pri dobroj krščanskoj družini i lahko ide vsako nedelo k svetoj meši. Višek naročnine je odločila za podporo naših listov. — **Ca-**

sklepe pa izvršujejo tisti člani cerkvenega odbora, ki jih ta iz svoje sredine za to določi.

§ 12.

Sklepe verske občine podpisujeta predsednik in zapisnikar, ki jih imata opremiti s pečatom.

§ 13.

Uradni pečat ima v sredini podobno svetnika, kateremu je posvečena župnijska cerkev, okrog pa napis: „Rim. kat. cerkvena občina v . . .“

(Dalje).

sar Štefan, Buenos Aires, Argentina: Prosi, naj v Novinaj pišemo tüdi od gospodarstva pa od cen živine i gospodarskih pridelkov. — **Seredi Marjeta, Vanenil, Francija iz Bogojine:** V jako žalostnom mesti je bila gde so se ž nje norčarili, če se je križala. Gospod od zdavanja svojega ne bio šče pri spovedi. Z Marijinov pomočjov se njoj je posrečilo priti v drugo mesto. — **Penhofer Anica z možom Lončarevič Pavlom, Margerie, Francija iz Turnišča:** Z veseljom sprejemata naše liste. — **Celec Kalman i žena Marija, Valoveille, Francija iz Bodonec:** Srčno želela naše Novine, da si moreta po nedelaj konči evangelijum ž njih prečteti. — **Vrečič Karlo, Montgarny, Francija iz Matjašovec:** Od lüboga Jezüsa i blažene Dev. Marije žele vno go let uredniki i srčno žele naše Novine. — **Kovač Marija i Jožef, St. Coulumb iz Trnja:** Zahvalita se za naše liste, štere z veseljom gori sprimeta. — **Konkolič Marija, Viglain, Francija iz M. Dolenc:** Uredniki Novin i vsem sotrudnikom pa celoj dolenskoj fari; z veseljom prečte vse glase iz veseloga slovenskoga kraja, najprije pa sv. evangelijum. — **Škalič Štefan, Husar Franc, Šavel Kalman Bourecq, Francija iz Kuzdobljanja:** Žmetno čakajo naše liste; vsi delajo pri ednom gospodi.

Pošta.

Gomboš K. Šalamenci, Sini v Nemčijo vse poslali. Krčmar je naročo za sebe liste v Francijo, od doma nikaj ne pisao. Gotovo, da za ženo tüdi plača, davaj njej i jo pitaj, kak je mož določo. Pri nas ešče nikaj ne plačano. — **Serec Franc, Zeddenick.** Odpiši nam tvoj domači naslov, odkod si, Novine smo ti poslali. — **Fujs Jožef, Izakovci.** Zdravec Ane Novine so prisle nazaj, naznajte nam njeni novi naslov. — **Horvat Terzija, Pont Audemer.** Sprejeli 21 Din. 20 par. Ar je duga bilo samo eden dinar, na koj na, višek obrnemo? — **Sep Martin, Canada.** Domači plačali naročnino za vas i vaso ženo. vse v redi, vaš penez pa ne prišo. — **Režonja Franciška, Riom es Montagne.** Naročnina ne plačana, prosimo jo kemprie. — **Ferenc Alojz, Grande Mote.** Sprejeli 53 Din. Novine prle poslali 2 številki i zdaj odsehnamo vsaki tjezen pošlemo. — **Farkaš Anica, Tigy.** Lepa hvala na fotografiji. Ropošovoj popravili naslov, je plačala naročnino. Slavicova se je terjala, za štero se ne ve. Gutmanov naslov spremeni, njegove naročnine ešče ne sprejeli. — **Rogan Albine domači.** Novine vaše so prisle z Francije nazaj, naznajte nam njeni novi naslov. — **Küzma Alojz, Tišina.** Želo spunimo. — **Casar Štefan, Buenos Aires.** Za 10 pezov smo dobili 100 dinarov samo, tak bi za letos ešče slo nam 20 dinarov. — **Seredi Marjeta, Vaneuil.** Tistih 12 Din., ka si nam poslala za Dom sv. Franciška i Malo Cvetišče, smo vpelali, ne smo pa ešče sprejeli za Barico Šabjan naznanjenih pet frankov, ka je poklonila za društvo „Dom sv. Franciška“. Naznani nam, kda je to poslano. — **Lončarevič r, Penhofer Anica, Margerie.** Naročnino sprejeli Na koj je višek od 6 Din., prosimo odgovor. — **Gumilar, Vidonci.** Pozveki poslali v Nemčijo Novine. Radi bi pa vidili kuverto, ka vidimo zadnjo pošto, ar te ne ste nam naznani. Ka želite, pa se vam zgodi, morete pa moliti v te namen i prositi dotičnoga gospoda. — **Sobocan Verona; Taponas.** Prosimo odgovora, da li si dobila naročne knjige sv. Ilyana Boska i sv. Jezüskove Male Trezike? — **Berajak Anica, Houdain.** Mi smo sprejeli 43 Din. na določene tri namene. Naročnine dozadj ne smo sprejeli. Javi nam, kak dugo boš ešče tam i gda ideš domo v Vidonce?

HALO!!

Zavolo velike zaloge letnoga blaga, odavam po jako niskih cenaj sledečo manufakturno blago i to:

pralno svilo . . . . . od 10.— Din dale, za ženske delavne obleke od 6 50 Din dale, druki . . . . . od 6.— Din dale, belo platno . . . . . od 6.— Din dale, ženske nogavice . . . . . od 5.— Din dale, moške spodnje hlače . . . . . od 11.— Din dale, moške srakice . . . . . od 16.— Din dale, dečinske srakice . . . . . od 11.— Din dale.

Poleg toga mam veliko izbiro moških kamgarnov po najnižoj ceni.

Ravno tak sem tüdi znižao cene pri vsem špecerijskom blagi. — Radenska i Petanj-ska slatina se dobi po 2.— Din.

Prve kak si namenite kaj küpiti, poglednite mojo veliko zalogo i kakovost blaga, brez vsake obveze na küpilo. — Za obilen obisk se priporoča:

FERDO HORVAT manufakturna i špecerija

BOGOJINA — Prekmurje.